PROGRAM

Kierunek i profil	**FILOLOGIA 1 st.**, profil praktyczny		
Forma studiów:	NIESTACJONARNE		
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczną do ukończenia studiów na danym poziomie:	6	180	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:	licencjat		
Łączna liczba godzin zajęć:	1762	NIESTACJONARNE	
Łączna liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia:	64,08		
Wymiar, zasady i formę odbywania praktyk zawodowych oraz liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk.	960 GODZ.	32 ECTS	wg Kart przedmiotów

PLAN STUDIÓW OD ROKU AKADEMICKIEGO 2025/26

SEMESTR	PRZEDMIOT		GODZ.: w	k	c	ECTS: w	k	c	Σ ECTS
1	Język dodatkowy (...→A1)_*	ZAO		12	12		1	2	3
1	Przedsiębiorczość	ZAO		12			1		1
1	Psychologia (ogólna)	EGZ	6		6	2		3	5
1	Pedagogika (ogólna)	ZAO	6		6	1		1	2
1	Technologie informacyjne	EGZ	6	6	6	1	1	3	5
1	Technologie pracy zdalnej	ZAL		6					0
1	Ochrona własności intelektualnej	ZAL	6						0
1	Szkolenia z bezpieczeństwa i higieny pracy	ZAL	3						0
1	Wychowanie fizyczne	ZAL	2			0			0
1	Praktyka zawodowa 1	ZAL			180			6	6
1	Praktyczna nauka języka wiodącego (...→B2)_*	ZAO		48	12		4	4	8
2	Język dodatkowy (A1→A2)_DE	ZAO		12	12		1	2	3
2	Szkolenia z bezpieczeństwa i higieny pracy	ZAL	3						0
2	Wychowanie fizyczne	ZAL	2			0			0
2	Praktyczna nauka języka wiodącego (B2→B2+)_*	ZAO		48	12		4	4	8
2	Literatura powszechna	EGZ	6	6	6	2	2	1	5
2	Wstęp do językoznawstwa	ZAO		12			5		5

2	Gramatyka opisowa języka wiodącego_*	EGZ		6	6		2	3	5
2	Historia języka wiodącego z elementami gramatyki historycznej_*	ZAO	6	6		2	2		4
3	Język dodatkowy (A2→B1)_DE	ZAO		12	12		1	2	3
3	Łacina	ZAO		12	6		4	2	6
3	Praktyczna nauka języka wiodącego (B2+→C1-)_*	ZAO		48	12		4	4	8
3	Fonetyka i fonologia języka wiodącego_*	ZAO		6	6		1	2	3
3	Gramatyka kontrastywna_*	ZAO		6	6		2	1	3
3	Kultura obszaru języka wiodącego_*	ZAO	6	6		1	2		3
3	Praktyka zawodowa 2	ZAL			120			4	4
4	Emisja głosu i komunikacja społeczna	ZAO		6	6		1	1	2
4	Fonetyka praktyczna języka wiodącego_*	ZAO		6	6		2	2	4
4	Historia literatury obszaru języka wiodącego_*	EGZ	6	6		1	3		4
4	Język dodatkowy (B1→B2)_*	EGZ		12	12		1	2	3
4	Pisanie akademickie/Profesjonalna redakcja dokumentów	ZAL		6			1		1
4	Praktyczna nauka języka wiodącego (B2+→C1)_*	EGZ		48	12		4	4	8
4	Praktyka zawodowa 3	ZAL			120			4	4
4	Semantyka i pragmatyka	ZAO		12		2			2
4	Teoria komunikacji językowej	ZAO	12			2			2
	SPECJALIZACJA TŁUMACZENIE TEKSTÓW SPECJALISTYCZNYCH								
5	Seminarium_*	ZAO		6	6		3	7	10
5	Computer-aided translation and teaching	ZAO		12	6		1	1	2
5	Translatoryka praktyczna	ZAO		24	12		2	3	5
5	Praktyka zawodowa 4	ZAL			240			8	8
5	Warsztaty tłumaczeniowe 1 - tłumaczenia tekstów ogólnych	ZAO		24	12		2	3	5
6	Praktyka zawodowa 5 (Dyplomowa)	ZAL			300			10	10
6	Seminarium_*	ZAO		6	6		2	4	6
6	Językoznawcze i kulturowe aspekty tłumaczenia	EGZ		24			3		3
6	Specyfika i etyka pracy tłumacza	ZAO		6			1		1
6	Warsztaty ze słownictwa branżowego_*	ZAO		24	12		2	3	5
6	Warsztaty tłumaczeniowe 2 - tłumaczenia tekstów branżowych_*	ZAO		24	12		2	3	5

PRZYPORZĄDKOWANIE KIERUNKU STUDIÓW DO DYSCYPLIN NAUKOWYCH

L.p.	Dyscypliny naukowe	% PUNKTÓW ECTS
1.	Nauki o kulturze i religii	20
2.	Językoznawstwo	60
3.	Literaturoznawstwo	20

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku odpowiadające kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji (profil praktyczny)	Uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych dla poziomu 6 w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245)	Charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 PRK typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4
Wiedza: absolwent zna i rozumie:			
1O_WIT	fundamentalne zagadnienia z obszaru współczesnych technologii informatycznych istotne dla studiowania i funkcjonowania zawodowego	P6U_W	P6S_WG

1O_WKF	znaczenie kultury fizycznej dla zdrowia fizycznego, psychicznego i aktywności społecznej i zawodowej	P6U_W	P6S_WG
1O_WBHP	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie właściwym dla studiów na kierunku i wybranej specjalności	P6U_W	P6S_WG
1O_WDOK	cele i zasady tworzenia dokumentacji oraz ich redakcji technicznej	P6U_W	P6S_WK
1O_W_PRZ	podstawowe pojęcia i zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości, w szczególności związanej z działalnością w obszarze kultury, edukacji, tłumaczeń itp. przy wykorzystaniu znajomości języka obcego	P6U_W	P6S_WK
1O_WOP	pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w ogóle oraz w szczególności do dóbr z kulturą i językiem	P6U_W	P6S_WK
1FI_W01	ma zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę o systemie nauk humanistycznych i społecznych, ich metodologii oraz wzajemnych relacjach, a także o usytuowaniu filologii w tym systemie	P6U_W	P6S_WG
1FI_W02	ma zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i przekładoznawstwa/glottodydaktyki dla wybranego języka specjalności oraz zna i rozumie możliwości ich zastosowania w praktyce	P6U_W	P6S_WG

1FI_W03	terminologię używaną w dyscyplinach naukowych (związanych z kierunkiem) i w praktyce	P6U_W	P6S_WG
1FI_W04	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze współczesnego języka specjalności oraz jego historii	P6U_W	P6S_WG
1FI_W05	ma świadomość i wiedzę na temat kompleksowej natury języka, także języka specjalności oraz złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń.	P6U_W	P6S_WK
1FI_W06	ma wiedzę dotyczącą artykulacji dźwięków w języku specjalności.	P6U_W	P6S_WK
1FI_W07	ma wiedzę dotycząca segmentalnych i suprasegmentalnych jednostek języka, ze szczególnym naciskiem na różnice między językiem polskim a językiem specjalności.	P6U_W	P6S_WG
1FI_W08	ma podstawową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą praktycznego zastosowania znajomości języka wybranej specjalności, np. kultura, glottodydaktyka, translacji itp.	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
1FI_W09	ma podstawową wiedzę o metodyce wykonywania zadań, normach, procedurach i dobrych praktykach stosowanych w instytucjach kultury, edukacji związanych z wybraną specjalnością	P6U_W	P6S_WG
1FI_W10	zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury pod względem językowym, językoznawczym, literackim, kulturoznawczym i przekładoznawczym właściwym dla wybranych	P6U_W	P6S_WG

	tradycji, teorii lub szkół badawczych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych filologii.		
1FI_W11	zna i rozumie problemy, potrzeby i oczekiwania wszystkich podmiotów działań prowadzonych w związku z wybraną specjalnością (kultura, edukacja, translacja itp.)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
1FI_W12	posiada wiedzę z zakresu psychologii i/lub socjologii i/lub pedagogiki itp. konieczną do rozumienia procesów zachodzących w obszarze społecznym właściwym dla wybranej specjalności (np. procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania, nauczania - uczenia się, turystyki, wymiany międzynarodowej itp.)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
1FI_W13	posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą komunikowania interpersonalnego i społecznego, i potrafi odnieść ją do działalności właściwej do wybranej specjalności (kultura, glottodydaktyka, translacja itp.)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
<u>Umiejętności: absolwent potrafi:</u>			
1O_UICT	porozumiewać się z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych ze specjalistami i niespecjalistami w zakresie wybranej specjalizacji w języku specjalności w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6_U	P6S_UK P6S_UW

1O_UDEB	ma umiejętność dyskusji, merytorycznej argumentacji dotyczących omawianych tekstów pisanych lub wysłuchanych, a także umie formułować wnioski w języku specjalności.	P6_U	P6S_UK
1O_UZES	planować i organizować pracę samodzielną oraz w zespole;	P6_U	P6S_UO
1O_UUCZ	samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności profesjonalne pod kierunkiem opiekuna	P6_U	P6S_UU
1FI_UDYPS	formułować i analizować problemy, dobierać metody i narzędzi, opracowania i prezentacji wyników pozwalających na rozwiązywanie problemów profesjonalnych	P6_U	P6S_UW
1FI_UDYPR	samodzielnie i profesjonalnie realizować typowe przedsięwzięcia z zakresu wybranej specjalizacji kierując się wskazówkami opiekuna	P6_U	P6S_UW
1FI_U01	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację specyficzne dla studiowanego kierunku i specjalności z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów (np. Internet, kwerenda biblioteczna, porządkowanie bibliografii) w języku rodzimym i obcym	P6_U	P6S_UW
1FI_U02	posługiwać się pojęciami i paradygmatami badawczymi z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i translatoryki lub glottodydaktyki w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6_U	P6S_UW
1FI_U03	wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu psychologii i/lub socjologii i/lub pedagogiki itp. konieczną do rozumienia procesów zachodzących w obszarze społecznym właściwym dla wybranej	P6_U	P6S_UW

	specjalności (np. procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania, nauczania - uczenia się, turystyki, wymiany, współpracy międzynarodowej itp.)		
1FI_U04	potrafi rozróżniać ujęcia teoretyczne z zakresu literaturoznawstwa, językoznawstwa i kulturoznawstwa i translatoryki lub glottodydaktyki w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6_U	P6S_UW
1FI_U05	potrafi rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny w zakresie nauk filologicznych (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo, itp.) oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod w celu określenia ich znaczeń, funkcji, ewolucji, oddziaływania w procesie komunikacji językowej i literackiej oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym.	P6_U	P6S_UW
1FI_U06	potrafi przeprowadzić analizę tekstu pisanego i usłyszanego w języku wybranej specjalności z zastosowaniem podstawowych metod, uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.	P6_U	P6S_UW
1FI_U07	potrafi uporządkować tekst przeczytany lub usłyszany w języku wybranej specjalności, zrozumieć w nim główną myśl, znaleźć potrzebne informacje, stwierdzić prawdziwość lub fałsz niektórych stwierdzeń oraz określić charakter i formę tekstu.	P6_U	P6S_UW
1FI_U08	posiada umiejętność tworzenia typowych prac pisemnych w języku specjalności oraz typowych prac pisemnych w zakresie dyscyplin filologicznych a także pisemną analizę problemów przekładowych z	P6_U	P6S_UW

	wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i korzystając z literatury przedmiotu.		
1FI_U09	potrafi przygotować prezentacje ustne w języku wybranej specjalności, dotyczące zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł oraz ocenić ich przydatność	P6_U	P6S_UK
1FI_U10	potrafi formułować w języku obcym wybranej specjalności jasne, dobrze zbudowane, szczegółowe i merytorycznie uzasadnione wypowiedzi dotyczące różnego rodzaju problemów	P6_U	P6S_UK
1FI_U11	skutecznie i swobodnie potrafi posługiwać się językiem obcym wybranej specjalności w kontaktach towarzyskich i społecznych, edukacyjnych bądź zawodowych.	P6_U	P6S_UK
1FI_U12	rozumie znaczenie (w drugim języku obcym) głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne. Potrafi swobodnie prowadzić rozmowę z rodzimym użytkownikiem tego języka.	P6_U	P6S_UK
1FI_U13	potrafi w języku polskim i obcym formułować przejrzyste wypowiedzi ustne oraz przygotowywać typowe prace pisemne w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla filologii oraz studiowanej specjalności, dotyczącej zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł	P6_U	P6S_UK P6S_UW

1FI_U14	ma podstawowe umiejętności w zakresie tłumaczeń ustnych i pisemnych z języka obcego wybranej specjalności na język polski i odwrotnie	P6_U	P6S_UW
1FI_U15	posiada umiejętność przygotowania wyczerpujących wystąpień ustnych na tematy dotyczące zagadnień szczegółowych wybranej specjalizacji dyplomowej, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i korzystając z literatury przedmiotu.	P6_U	P6S_UK
1FI_U16	posługiwać się językiem specjalności na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym różnymi jego rejestrami;	P6_U	P6S_UK P6S_UW
1FI_U17	rozumie szeroki zakres trudnych, dłuższych tekstów, dostrzegając także znaczenia ukryte, w języku obcym wybranej specjalności.	P6_U	P6S_UK
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do:			
1FI_K01	nieustannego uaktualniania wiedzy i umiejętności w zakresie języka specjalności.	P6_UK	P6S_KK
1FI_K02	prawidłowo identyfikować i rozstrzygać dylematy związane z wykonywaniem zawodu (np. tłumacza, lektora, nauczyciela itp.).	P6_UK	P6S_KR
1FI_K03	ponoszenia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego własnego regionu i Polski, będąc jednocześnie	P6_UK	P6S_KO

	otwartym na odmienności kulturowe krajów obszaru językowego specjalności.		
1FI_K04	stosowania zasad etyki zawodowej, estetyki, etykiety, savoir vivre oraz BHP i wymagania tego od innych	P6_UK	P6S_KR

PRZYPISANIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DO ZAJĘĆ LUB GRUPY ZAJĘĆ NIEZALEŻNIE OD FORMY ICH PROWADZENIA

Język dydaktyczny (XX – BZ)
Przedsiębiorczość
Psychologia
Pedagogika (ogólna)
Technologie pracy zdalnej
Technologie informacyjne
Ochrona własności intelektualnej
Prawo autorskie w Polsce i na świecie
Skuteczna komunikacja interpersonalna
Wychowanie fizyczne
Łacina / język staro-cerkiewno-słowiański
Praktyczna nauka języka włoskiego
Emisja głosu i komunikacja niewerbalna
Literatura powszechna
Praktyka akademicka
Wstęp do językoznawstwa
Fonetyka i fonologia
Gramatyka opisowa języka niderlandzkiego
Gramatyka historyczna
Semantyka i pragmatyka
Historia języka niderlandzkiego
Fonetyka praktyczna języka niderlandzkiego
Historia literatury niderlandzkiej
Kultura obszaru językowego niderlandzkiego
Teoria komunikacji językowej
Czytanie ze zrozumieniem
Praktyka tłumaczenia
Zdalna dydaktyka
Praktyki specjalistyczne
Praktyki dydaktyczne
Seminarium
Językoznawcze / kulturowe zagadnienia tłumaczenia
Translatoryka praktyczna
Stylistyka i retoryka
Warsztaty na atestowanych kursach
Warsztaty konwersacyjne 1 - Rozmowy w języku niderlandzkim
Warsztaty konwersacyjne 2 - Rozmowy w języku niderlandzkim

| | | |

ZAJĘCIA LUB GRUPY ZAJĘĆ ORAZ TREŚCI PROGRAMOWE ZAPEWNIAJĄCE UZYSKANIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

PRZEDMIOT	OPIS/TREŚCI
Ochrona własności intelektualnej	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z uregulowaniami prawnymi Unii Europejskiej w zakresie ochrony własności intelektualnej.
Wychowanie fizyczne	Podtrzymanie prawidłowej kondycji organizmu, wyrobienie nawyku do systematycznego uprawiania sportu, zapoznanie z zasobem ćwiczeń fizycznych kształtujących postawę ciała, wytrzymałość i siłę.
Język staro-cerkiewno-słowiański	Kurs języka staro-cerkiewno-słowiańskiego powinien dać podstawę do studiów nad gramatyką historyczną języka rosyjskiego i historią języka literackiego oraz nauczyć rozumienia zjawisk językowych jako rezultatów procesów ewolucyjnych na szerszym tle słowiańskim.
Praktyczna nauka języka wiodącego	Celem przedmiotu jest rozwijanie przez studentów znajomości języka specjalności w zakresie sprawności: czytania, pisania, słuchania i mówienia oraz znajomości gramatyki do uzyskania sprawności na poziomie C1. W tym również ogólnej i praktycznej wiedzy oraz umiejętności w zakresie tłumaczenia ustnego i pisemnego z języka polskiego na język specjalności oraz na odwrót.
Emisja głosu i komunikacja społeczna	Celem zajęć jest poznanie w teorii i praktyce zasad prawidłowego posługiwania się głosem i higieny głosu umożliwiających ochronę narządów mowy przed skutkami dużego i długotrwałego wysiłku. Zapoznanie studentów z informacjami o chorobach związanych z pracą nauczyciela, a także wiadomości o patologiach narządu mowy. W toku zajęć student opanowuje umiejętności oddychania przeponowego, prowadzenia głosu na podniebienie twarde, wykorzystania rezonatorów oraz poprawnej artykulacji samogłosek i spółgłosek.
Wstęp do językoznawstwa	Celem kursu jest zapoznanie studentów z najważniejszymi aspektami badań nad językiem oraz głównymi dziedzinami nauki o języku.
Gramatyka opisowa języka (specjalności)	Celem zajęć jest przedstawienie i analiza pewnego generatywistycznie zorientowanego modelu gramatyki języka specjalności wraz z usytuowaniem go wśród innych ważniejszych modeli. Osiągnięcie tego celu wymaga poczynienia szeregu wstępnych ustaleń ukierunkowanych na wyjaśnienie i wyeliminowanie nieporozumień i błędnych koncepcji tkwiących w tradycyjnym sposobie pojmowanie gramatyki, czemu poświęcona jest pierwsza część zajęć. Część druga obejmuje podstawowe zagadnienia z zakresu morfologii języka, a część trzecia – z zakresu jego składni
Historia języka wiodącego z elementami gramatyki historycznej	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu językoznawstwa historycznego oraz najważniejszymi wydarzeniami związanymi z historią i rozwojem języka wiodącego. Po pierwsze, w zakres przedmiotu wchodzi zarysowanie historii zewnętrznej języka, a więc ukazanie dziejów języka wiodącego na tle wydarzeń historycznych, społecznych i kulturowych. Po drugie, przedmiot obejmuje elementy historii wewnętrznej języka, czyli wybrane przykłady zmiany językowej z poszczególnych dziedzin badania języka: zmiany dźwiękowej, morfologicznej, składniowej i leksykalnej.

Historia literatury obszaru języka wiodącego	Student powinien znać okresy literackie w rozwoju literatury obszaru języka wiodącego, przedstawicieli danych epok i ich dzieła oraz potrafić zidentyfikować cechy typowe, jak i nietypowe tekstów jako reprezentujących dany okres literacki.
Teoria komunikacji językowej	Przekazanie studentom wiedzy dotyczącej użycia języka w komunikacji odbywającej się we współczesnej rzeczywistości społecznej Zaprezentowanie różnych podejść badawczych i krytycznych spojrzeń w ramach szeroko pojętego językoznawstwa i teorii komunikacji językowej
Warsztaty ze słownictwa branżowego	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybraną terminologią branżową (np. informatyka, prawo, biznes).
Translatoryka praktyczna	Wszechstronne przygotowanie do pracy związanej z tłumaczeniem: opanowanie strategii i technik tłumaczenia, umiejętność dobierania właściwej strategii w zależności od tłumaczonego tekstu, umiejętność identyfikowania i rozwiązywania problemów przekładowych, znajomość norm i konwencji związanych z przekładem, zrozumienie istotnych pojęć z zakresu translatoryki, zrozumienie znaczenia odpowiedzialności tłumacza; podstawowe dane związane z zawodowym środowiskiem tłumaczeń, procedur, prawa, instytucji, odbiorców usług.
Specyfika i etyka pracy tłumacza	Zapoznanie studentów ze specyfiką zawodu tłumacza przysięgłego oraz zapoznanie studentów z zasadami sporządzania tłumaczeń poświadczonych.
Tłumaczenie pisemne tekstów ogólnych	Przekazanie praktycznej wiedzy translacyjnej oraz językowej z zakresu przerabianych tekstów użytkowych. Rozwinięcie umiejętności analizy porównawczej polskich i angielskich tekstów użytkowych, analizy znaczeniowej tekstu oryginału dla celów translacyjnych oraz umiejętności doboru właściwych narzędzi i pomocy. Kształcenie umiejętności tłumaczenia wybranych gatunków tekstów użytkowych z języka obcego na język polski z uwzględnieniem specyficznych konwencji tekstowych. Wyrobienie umiejętności krytycznej analizy i oceny tłumaczenia na podstawie poznanych kryteriów (weryfikacja, korekta oraz ewaluacja tłumaczenia). Doskonalenie metod pracy indywidualnej i zespołowej oraz efektywne wykorzystanie różnych sposobów komunikacji.
Tłumaczenie tekstów branżowych	Zapoznanie studentów z rodzajami tekstów specjalistycznych, ich głównymi właściwościami stylistycznymi oraz stosowanymi w przedmiotowym obszarze strategiami oraz technikami tłumaczeniowymi.
Computer-aided translation	Kurs ma na celu przygotowanie studentów do obsługi programów dla tłumaczy typu CAT (Computer Assisted Translation) oraz programów wspomagających tworzenie glosariuszy. Słuchacze będą mogli zapoznać się z funkcjami najczęściej używanych programów tłumaczenia wspomaganego komputerowo: Wordfast, Trados i MemoQ. Programy te w znacznym stopniu ułatwiają pracę tłumacza od strony technicznej, pozwalają na koordynowanie pracy zespołu tłumaczy, czyli w praktyce umożliwiają sprawne prowadzenie biura tłumaczeń.

Seminarium	Ukierunkowanie słuchaczy i pomoc w pisaniu pracy dyplomowej. W rezultacie uczęszczania na zajęcia student powinien umieć: - dyskutować na temat zagadnień dotyczących tematu swojej pracy na podstawie dobranej literatury mieć dobrą ogólną orientację w zakresie problemów dydaktyki języków obcych, - sformułować pracę dyplomową zgodnie z konwencjami, prawidłowo wykorzystując odpowiednią do danego tematu literaturę, oraz umieć zaprezentować treści swojej pracy.
Łacina	Zapoznanie studentów z przedmiotem, wprowadzenie podstaw języka łacińskiego (słownictwo i zagadnienia gramatyczne), tłumaczenie prostych tekstów łacińskich, zagadnienia dotyczące kultury starożytnej, wprowadzenie zwrotów i przysłów łacińskich. Wykształcenie umiejętności poprawnego czytania i tłumaczenia tekstów, rozpoznawanie podstawowych form gramatycznych, dostrzeganie związków kultury antycznej ze współczesną kulturą polską i europejską, dostrzeganie pokrewieństwa wyrazów języka łacińskiego z wyrazami języka polskiego i języków obcych nowożytnych. Wyrobienie sprawności posługiwania się słownikiem i innymi pomocami naukowymi.
Praktyczna nauka języka wiodącego	Celem przedmiotu jest rozwijanie przez studentów znajomości języka specjalności w zakresie sprawności: czytania, pisania, słuchania i mówienia oraz znajomości gramatyki do uzyskania sprawności na poziomie C1. W tym również ogólnej i praktycznej wiedzy oraz umiejętności w zakresie tłumaczenia ustnego i pisemnego z języka polskiego na język specjalności oraz na odwrót.
Fonetyka i fonologia języka wiodącego	Praktyczne wykorzystanie wiedzy zdobytej na zajęciach teoretycznych poświęconych zagadnieniom z fonetyki i fonologii; nabycie umiejętności poprawnej artykulacji dźwięków angielskich oraz ich porównanie z dźwiękami mowy ojczystej; nabycie przez studentów umiejętności poprawnej artykulacji dłuższych wypowiedzi w języku w ramach standardu wymowy RP
Gramatyka opisowa języka wiodącego	Celem zajęć jest przedstawienie i analiza pewnego generatywistycznie zorientowanego modelu gramatyki języka specjalności wraz z usytuowaniem go wśród innych ważniejszych modeli. Osiągnięcie tego celu wymaga poczynienia szeregu wstępnych ustaleń ukierunkowanych na wyjaśnienie i wyeliminowanie nieporozumień i błędnych koncepcji tkwiących w tradycyjnym sposobie pojmowanie gramatyki, czemu poświęcona jest pierwsza część zajęć. Część druga obejmuje podstawowe zagadnienia z zakresu morfologii języka, a część trzecia – z zakresu jego składni
Gramatyka kontrastywna języka wiodącego	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu językoznawstwa porównawczego i kontrastywnego oraz dokonanie porównania języka specjalności i języka ojczystego studentów (tj. najczęściej języka polskiego) pod kątem fonetyki i fonologii, morfologii, składni, słowotwórstwa, pochodzenia oraz ortografii. Porównując język ojczysty z językiem specjalności studenci sięgają do nabytej już wiedzy opisowej na temat tych języków i dokonują syntezy nabytych informacji. W efekcie tego porównania studenci będą mogli lepiej ocenić wybrane różnice formalne, semantyczne i pragmatyczne pomiędzy omawianymi językami, aby móc przewidzieć, wytłumaczyć i zapobiegać błędom popełnianym przez osoby uczące się języka specjalności jako języka obcego.

Historia języka wiodącego z elementami gramatyki historycznej	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu językoznawstwa historycznego oraz najważniejszymi wydarzeniami związanymi z historią i rozwojem języka wiodącego. Po pierwsze, w zakres przedmiotu wchodzi zarysowanie historii zewnętrznej języka, a więc ukazanie dziejów języka na tle wydarzeń historycznych, społecznych i kulturowych. Po drugie, przedmiot obejmuje elementy historii wewnętrznej języka, czyli wybrane przykłady zmiany językowej z poszczególnych dziedzin badania języka: zmiany dźwiękowej, morfologicznej, składniowej i leksykalnej.
Fonetyka praktyczna języka wiodącego	Praktyczne wykorzystanie wiedzy zdobytej na zajęciach teoretycznych poświęconych zagadnieniom z fonetyki i fonologii; nabycie umiejętności poprawnej artykulacji dźwięków języka wiodącego oraz ich porównanie z dźwiękami mowy ojczystej; nabycie przez studentów umiejętności poprawnej artykulacji dłuższych wypowiedzi w języku w ramach standardu wymowy RP
Historia literatury języka wiodącego	Student powinien znać okresy literackie w rozwoju literatury obszaru języka wiodącego, przedstawicieli danych epok i ich dzieła oraz potrafić zidentyfikować cechy typowe, jak i nietypowe tekstów jako reprezentujących dany okres literacki.
Kultura obszaru języka wiodącego	Celem kursu jest przedstawienie w skrócie najistotniejszych zagadnień kultury związanej z językiem wiodącym oraz głównych instytucji życia politycznego i społecznego takich jak: ustrój i parlament, sąd najwyższy, partie polityczne, itd. na tle życia politycznego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego krajów obszaru języka wiodącego.
Praktyka zawodowa	Studenci odbywają praktykę w naturalnym otoczeniu, w którym mogą nabyć praktyczne umiejętności funkcjonowania w środowisku, które posługuje się językiem wybranej specjalności. Praktyka jest realizowana za granicą w krajach w których wybrany język jest językiem powszechnie używanym, w tym jako język urzędowy, język kultury itp., indywidualnie (np. w ramach pobytu na kursach doskonalących język, wykonywania pracy sezonowej itp.) lub grupowo i w Polsce, w środowisku międzynarodowym, gdzie wspólny jest wybrany język), w grupach zorganizowanych przez uczelnię. Celem praktyki jest zapoznanie się z kulturą i instytucjami kultury funkcjonującymi na rzecz obszaru językowego wybranej specjalności, w tym również poprzez uczestnictwo w życiu kulturalnym, przy wykorzystaniu różnych mediów i różnych form, zarówno w Polsce, jak i zagranicą. Studenci mają również nabyć praktyczne umiejętności posługiwania się językiem obcym wybranej specjalności w kontaktach towarzyskich, społecznych i kulturowych, w warunkach i otoczeniu właściwym dla ich przyszłej pracy zawodowej. Szczegółowe zasady odbywania i program praktyki ustala zgodnie z niniejszym ramowym sylabusem każdorazowo opiekun praktyk z ramienia uczelni, każdorazowo uwzględniając warunki, w których będzie realizowana praktyka, jeśli to możliwe w kontakcie z opiekunami funkcjonującymi w miejscach jej odbywana. Jeśli nie jest możliwy taki kontakt i współpraca, ich funkcje realizuje opiekun z ramienia uczeni działając na miejscu lub zdalnie. Z przebiegu praktyk studenci (indywidualnie) sporządzają pisemne sprawozdanie z odbytych praktyk wg wzoru i o zawartości każdorazowo uzgodnionej z opiekunem praktyk z ramienia uczelni, który na jego podstawie zalicza praktyki.

Język obcy/dodatkowy	Cele przedmiotu: - pierwszy semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu A1 wg ESOKJ; - drugi semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu A2 wg ESOKJ; - trzeci semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu B1 wg ESOKJ; - czwarty semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu B2 wg ESOKJ.
Przedsiębiorczość	Zapoznanie studenta ze znaczeniem przedsiębiorczości w zarządzaniu z wykorzystaniem wiedzy inżynierskiej. Szczególny nacisk zostanie położony na formułowanie i wdrażanie rozwiązań przedsiębiorczych.
Psychologia	Poznanie i zrozumienie przez studentów struktury życia psychicznego i zachowań człowieka, podstawowych procesów psychicznych - praw i prawidłowości rządzących tymi procesami oraz czynników determinujących ich przebieg, a także zapoznanie z różnymi koncepcjami psychologicznymi człowieka. Celem kształcenia jest nabycie podstawowej wiedzy dotyczącej funkcjonowania psychicznego człowieka oraz wiedzy w zakresie podstawowych terminów z zakresu psychologii ogólnej. W wyniku uczestnictwa w zajęciach student powinien potrafić identyfikować i rozstrzygać problemy związane z wykonywaniem zawodu, które są ważne dla nauczyciela i wpływają na efektywność organizowania i kierowania procesami uczenia się-nauczania w klasie szkolnej.
Pedagogika (ogólna)	Celem wykładów jest zapoznanie studentów z miejscem i rolą pedagogiki ogólnej wobec innych subdyscyplin pedagogicznych, wskazanie jej teoretycznej oraz metodologicznej charakterystyki oraz prezentacja zagadnień i zadań wychowawczo-edukacyjnych w kontekście aktualnych przemian społecznych i kulturowych.
Filozofia	Zapoznanie słuchaczy i studentów z terminologią stosowaną w filozofii, podstawowymi zagadnieniami i problemami filozoficznymi. Przedstawienie konsekwencji określonych rozstrzygnięć kluczowych problemów filozoficznych dla kultury i cywilizacji. Przekazanie konstytutywnej wiedzy na temat najważniejszych kierunków filozoficznych w filozofii Zachodu.
Socjologia	Zapoznanie studentów ze zróżnicowaniem współczesnego społeczeństwa oraz prawidłowościami rządzącym zjawiskami i procesami społecznymi. Wyposażenie studentów w ogólną wiedzę z zakresu problematyki socjologicznej. Przedstawienie studentom, że człowiek jest istotą społeczną, która może realizować swoje cele tylko w społeczeństwie zorganizowanym.
Literatura powszechna	Celem kształcenia jest zapoznanie z podstawowymi faktami i zjawiskami dotyczącymi literatury brytyjskiej, amerykańskiej i powszechnej XIX i XX wieku.
Technologie pracy zdalnej	Szkolenie. Główne cele to nauczenie studentów korzystania z dedykowanych do pracy zdalnej narzędzi informatycznych. Przedstawienie miejsc, gdzie studenci mogą znaleźć informacje potrzebne do prawidłowej pracy w ramach pracy on-line.
Technologie informacyjne	Przekazanie studentom wiedzy z zakresu roli technologii informacyjnych we współczesnym świecie. Zaznajomienie studentów z podstawowym oprogramowaniem biurowym służącym do przetwarzania tekstów, kalkulacji i prezentacji, obsługi Internetu.

SPOSOBY WERYFIKACJI I OCENY EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OSIĄGNIĘTYCH PRZEZ STUDENTA W TRAKCIE CAŁEGO CYKLU KSZTAŁCENIA

Efekty uczenia się dla prowadzonego kierunku studiów są uzyskiwane w procesie realizacji poszczególnych przedmiotów/modułów kształcenia poprzez realizację przedmiotowych efektów uczenia się. Przedmiotowe efekty uczenia się są osiągane i weryfikowane w ramach poszczególnych przedmiotów/modułów wyróżnionych w planie studiów w sposób ustalony przez prowadzącego przedmiot zgodnie z zasadami zawartymi w kartach przedmiotów. Ocena stopnia realizacji przedmiotowych efektów uczenia się przez studenta jest wyznaczana każdorazowo przez prowadzącego zajęcia jako ocena z przedmiotu. Dziekan lub jego pełnomocnik nadzoruje cały proces nauczania m.in. hospitując zajęcia. Sporządza również sprawozdanie z oceny osiąganych efektów uczenia się.
Efekty kształcenia dla przedmiotów/modułów są weryfikowane permanentnie, zarówno w trakcie zajęć (np. SPW, ZAG, REF, KOL itp.) i sumarycznie na końcu (np. SPR, EG itp.). Weryfikacja realizacji efektów kształcenia jest przeprowadzana przy wykorzystaniu wymienionych poniżej narzędzi, użytych w sposób i w zależności od specyfiki efektów, przedmiotu i wymagań określonych przez prowadzącego.
EG - egzamin pisemny lub ustny
SPR – praca audytoryjna/ praca audytoryjna (sprawdzian),
KOL – kolokwium – rozmowa nt., pytania ustne,
SPW – sprawozdanie (wykonania z wykonania ćwiczeń, badania, projektu, itp. – dokument wykonany przez studenta lub zespół), sprawozdanie z odbytych praktyk zawodowych/naukowych,
ZAG – ocena zagadnień opracowanych przez studenta, które zostały zadane przez prowadzącego,
REF – referat, esej – wygłoszony, opublikowany np. w Internecie itp.
PRO – ocena zadania projektowego, laboratoryjnego, badawczego, case study itp. wykonanego przez studenta na zajęciach w obecności prowadzącego (rozwiązanie, sprawozdanie, film) lub w uzasadnionych przypadkach poza zajęciami,
ZLB – ćwiczenia laboratoryjne wykonane przez studenta na zajęciach w obecności prowadzącego (rozwiązanie, sprawozdanie, film,),
Z/C – zadania/ćwiczenia wykonane przez studenta na zajęciach w obecności prowadzącego (rozwiązanie, sprawozdanie, film) lub w określonych przypadkach w ramach pracy własnej,
REC – ocena dokonana w formie recenzji,
EDY – egzamin dyplomowy */zgodnie z regulaminem studiów/.*

METODY I KRYTERIA OCENIANIA:

Ocenie podlega:

a) uzyskana wiedza o charakterze faktograficznym i teoretycznym

b) umiejętność zastosowania uzyskanej wiedzy

c) aktywny udział w dyskusji (na zajęciach i poprzez platformy zdalnego dostępu

Ogólne kryteria oceniania:

5.0 – znakomita wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne

4.5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne

4.0 – dobra wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne

3.5 – zadawalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3.0 – zadawalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, ale z licznymi błędami

2.0 – niezadawalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne

WYMIAR, ZASADY I FORMY ODBYWANIA PRAKTYK ZAWODOWYCH

Praktyki zawodowe stanowią integralny i obligatoryjny element procesu kształcenia na kierunku Filologia I stopnia. Każdy student jest zobowiązany do ich odbycia oraz zaliczenia w trakcie trwania studiów. Na studiach licencjackich praktyki zawodowe obejmują łącznie **960 godzin**, co odpowiada **32 punktom ECTS**.

Semestr	Nazwa praktyki	Godziny	Pkt ECTS
1	Praktyka zawodowa 1	180	6
3	Praktyka zawodowa 2	120	4
4	Praktyka zawodowa 3	120	4
5	Praktyka zawodowa 4	240	8

Semestr	Nazwa praktyki	Godziny	Pkt ECTS
6	Praktyka zawodowa 5 (Dyplomowa)	300	10
Razem	**Suma dla całości**	**960**	**32**